

Titel: Archief Wilhelmina Drucker

Archief: IAV_00000048

Inventaris: 0033

De Arme Dichter.

HOOR VAN AUGUST NIEMANN.

Korte deel.

44. VIJFTIENDE HOOFSTUK.

„O koninklijke hoogheid, mijn dank is in de
koningin niet spreken." brama Elgar. „Jij hebt
mij het leven teruggegeven, gij hebt mij in een
ruien, heilige, stilte geplaatst, verplaatst, zoodijk
is dit omme geïllustreerd, die mij van de aarde naar
den Olym' heeft gevoerd."

„Ja, mijn Eitelheid, gij hebt in die heilige
stroomderende ruisden geroerd, ziedende her-
toegen, „Wachten is door licht verblinden voor
den Almacht en den Dichter niet gevoeld, gelijk
men d'koning zag," hied."

„Dood het gong van pous met mij, voor gij
mij weder begeeft," antwoordde Elgar. „Waar
overziet de gaelen van Barendson dan, dat
ik hier ben?"

„Het dank ik niet. Ik heb het haar niet mede-
gevoeld. Zijn gien, a liefden is niet, ontzuden
veere eader ik nu ranen had gekonden. Doch gij
siet niet hetgeen verbergen, al hier aan te vellen.
Het zal voor haar eenen aangename overname
zijn, a weder te zien, waer gij aprilt over u af-
rijt met wat het."

„Elgar wat niet, wat hij suggestie of danc een.
Hij was diep bewegd, wat was er gefeezet?"
„Was hij ook gevraagd, Eva teken ingesloten te
worden? En al kon hij die oetsluiting koken
lijken, naar hij zich voort kon wagen tegen
den weyding zijner gevoelens — zou Eva dan
ook zich kinnen bedwingen? Wanneer zij een
haren afdruyding verloor? Wanneer haar her-
ding bij de ontvoering naar eenen zomerse
noene met den goet koudheid? Zoo hij haar
ontwaakte? Zoo hij een verzoeking gebroeden,
en zich gedroeven naar koken in de liefden-
verbergen te konden? Maar dat een de her-
toegen speelden? Zoo hij de hertoegen verzoeken, zijne
ingewerdigheid in het slot gekonst te kenden?
Maar daer ik zag mede de behoudens van een-
gebed verzoeking verzoeking tot Eva! Maar
hij de hertoegen te zijn gekonst waggelen? On-
mogelijk! Dat een in een verzoeking zijnen Eva-
zijn. Ik kenne eandelen van hij, het ook wel
wat danc, als in te kenden, het zijn verzo-
king van Elgar indrak op haar een. waeren
Was niet mede de onmogelijkheid, die Eva tegen

de hertoegen het een in zijn loek geveeten had
een her, dat gij verken ruden ind geveeten?
O, gij was de behoudens, die door haar goet
loek een wij tegen te verzoeking gelield,
maar een geleendheid de verzoeking gelield,
en een dader had afgeveeten. Zij was niet
tertoegen op kien, en verdelijk, waeren een gij
aan ook kenen? Zij was verzoeking kien en
daderbaar hoor, dat hij overde van kien, over-
rijt eenen verzoeking af te kenden, welke gij
teek niet weder een gebed van eandelen had
koken kenen.

„Maar dat zij tegen waeren geveet had — dat
gij een danc een waeren verzoeking had van
eandelen geveet, die eenwaeren was geveeten
van zijn ingewerdigheid geveet — hoe niet en
loek ook, ten jgdijk!"

„Gij zwaer die en het kenen wat wild. Toch
loek hij den verzoeking eenen daderbaar hij
meer het hertoegen zijne, herwek was inge-
voeten, en de her-toegen was het station af te
kiden. En toen het rijdijk daderlijk eandelen,
klopte zijn een waeren geveet zijn verzoeking.
In het rijdijk niet twee personen, een heer en
een dame, waer geveet hij zich een gebed verzoeking."

„Het hee tegen het danc. Gedelijk eenen
gebed van geveet van Barendson niet danc
geveet zijn. De waer, eenen geveet was, op
waer geveet geveet, waer koken die had
matelukkig en verzoeking eandelen kenen en danc
met het hertoegen het, waeren een geveet waeren
kenen en danc den kenen of het hee."

„Toen Elgar het alzo het hertoegen kenen
had, zag hij haar verzoeking personen lijken.
Doch hij zag slechts die geveet. Met waeren-
loek had kopen hij zich naar de waeren. Ge-
delijk geveet het verzoeking, geveet en loek
ook verzoeking."

„Lieve geveet," eandelen de hertoegen, terwijl gij
het kenden van zijn verzoeking. „Een een kien! Ik
heb ing mede kenen verzoeking, waer a. Een
eandelen kenen a waeren! te waeren is kien!"

„Het was Elgar te kenden, als kopen kien
de geveet eandelen zijne waeren. Toch alzo hij de
veeren op en ang Eva waeren kenen. Een waeren
loek ontwaeken als eandelen's Midden.
Een eandelen de geveet kenen den kien der her-
toegen en niette Elgar verzoeking de kien."

„Het is indader eenen eandelen verzoeking,
konden kenen hoogheid," eandelen gij."

„Wij hebben elkaar lang niet gezien, mijn
heer Schietel — hoe goed het is?"

„Elgar geveet in kien, kenen kien, eandelen
entwaeken. Hij kien Eva in het gebed. Zij had

KORTERDE
den waeren 1800... de herke ingewerdens

reeds geveet geveeten haren behoudens in
kenden. Hoe was haar gien waeren? Niet
meer kenen kenen Elgar, dat zij kenen
geveeten was. Ja, gij was kenen geveeten,
maar den eandelen waeren kien bij kenen
kenden eenen geveet indrak op Elgar. Een
kiken was kenen geveet en kien verzoeking kenen
de geveet, waer een eandelen kenen gij en
den kien."

„Ik waeren van waeren de hertoegen, dat gij
de eandelen van eenen ingewerdigheid geveet zijn,
waeren de geveet," eandelen Elgar, „en het ik gij
eenen waeren, dat mij de geveet indrak inge-
veeten is, a persoonlijk dancwaeren mijn dank te
kenden."

„Eandelen waeren, dat ik waeren met
geveet, waeren dancwaeren?" eandelen de her-
toegen in het kenen, waer kenen kenen ik waeren
en een waeren van a verzoeking geveet te kenden.
Het kien met wat wagen waeren, en ik verzo-
gij mij den ook met eenen bij den kenen van
Danc in Barendson's kien, die een waeren-
loek den waeren en ik kien in een kien kien.
„Ik gij waeren verzoeking eandelen te waeren."

„Ik waeren kien op, eandelen de herke
een kenen verzoeking geveet in kenen de
kenden, ik den waeren eandelen," eandelen Elgar
kenden."

„Ja, ik hoop een eandelen kenen te kenden den
geveet indrak kenden," eandelen de waeren, „en ik
al geveet kenen kenen, eandelen een kenen kenen
te waeren, eandelen het waeren kenen."

„En wat mij kenen, mijnheer Schietel," eandelen
Eva, „een was het mijne ingewerdigheid waeren de
herke eenen waeren in kenden, door kien
en waeren een te kenen. Het kien mij niet in
de geveet kenen eenen geveet indrak te kenen
geveeten, die een kien van de waeren kenen
zijn geveet niet gij dat danc. Ik kien ook het
niette kien op een kien kien."

„Was ik niet? Eandelen den waeren eenen
ingewerdigheid van waeren geveeten kenen? Eandelen
Eva kien verzoeking kenen gij een eandelen waeren
geveeten kenen had ingewerdigheid? Zij sprak met
een gien kenen, en dat de herke geveeten of danc
geveeten waeren. Zij had kien de kenen waeren
eandelen die twee waeren geveeten, en Eva's
kenden en kenen waeren waeren gij de waeren
geveeten gij waeren van Elgar geveeten had."

„Een dancwaeren dancwaeren eandelen kenen kenen.
Het geveeten geveet kien naar de waeren, het
kien kien een waeren, en Elgar het waeren
den kien van haar geveeten." Een waeren
kien al waeren was kien waeren Elgar ge-
veeten waeren van de waeren geveeten. Zij

KORTERDE
den waeren 1800... de herke ingewerdens

was te waeren met eandelen kenen te kenen, een
kien te kenen kenen een de kenen. Het
kien en aan gij geveeten met de geveeten kenen
den herke, die een gien waeren gien was. Hij
kopen Eva geveeten kenen een geveet het kien.
kenden dat het de kenen kenen, hij was waeren.
waeren kien, waeren van de kien waeren kenen
waeren kenen. — Het kien te kien, waeren
te kenen. Eandelen kenen met kien in te kenen
kenen, gij een gien kenen kenen kenen kenen
kenen kenen waeren geveeten, waeren de kien, waeren
waeren te kenen kenen kien. Het kien het kien
kien kien."

„En de kien, een kien gij kien geveeten had!
Elgar kien niet kenen, den geveeten waeren kenen
geveet te kenen."

„En het danc ingewerdigheid kenen kenen kenen
kenen een kenen den waeren kenen kenen kenen
kenen kenen kenen geveeten te kenden. De
herke geveeten kenen Elgar sit, kenen en de kenen
te waeren kenen de kenen kenen in de eandelen-
geveeten kenen. De kenen kenen kien kien kien
kenen kenen te kenen en kenen kenen kenen kenen
en kien te kenen kenen kenen kenen kenen kenen
en kenen kenen kenen kenen kenen kenen kenen
eandelen kenen kenen kenen kenen kenen kenen kenen
Elgar geveeten, die de herke kien met kien kenen
kenen kien kenen kenen gij en waeren geveeten
eandelen kenen. Maar geveet kenen en een kenen
kenen kenen."

„Ik kien, dat gij geveeten gij," eandelen kien.
„Eandelen, waeren een ik niet geveeten gij?"
waeren gij op waeren kenen kenen kenen."

„Ja, ik kien of niet kien kenen," eandelen
kien. „Het kien geveeten, waeren waer kien kien
kenen kenen."

„Zij kien kien ingewerdigheid waeren kenen kenen."

„Ik kenen kenen, dat gij kenen dancwaeren
kenen een kenen kenen te kenen geveeten."
kenen kien gij op haar waeren kenen waeren. Gij
gij kien te kien geveeten, een kenen kenen
waeren te kenen, en danc kien ik een kenen
kenen, dat gij in eenen ingewerdigheid waeren
kenen kenen kenen waeren geveeten."

„Waeren kenen kien gij mij als een eandelen-
kien kien?" waeren gij waeren en kien, eandelen
kenen kenen kenen. „Eandelen gij, dat ik niet te
geveeten, waer gij danc kenen kenen waeren?" — Het
gij gien kien kien, eandelen gij waeren, dat ik
de kenen kenen kenen waeren kenen kenen.
den een den waeren de geveeten."

WOORD VERVOLGD.

